

de har bestilt, er vist ikke meget, og hvad de skal bestille i Fremtiden, bliver vel heller ikke meget. Jeg synes imidlertid, her var en Opgave for Regeringen i Forbindelse med den københavnske Prisreguleringskommission og Kommissionerne ude omkring i Landet, nemlig at fordele det Korn, som Regeringen importerer, til de Steder, hvor Priserne er særlig høje, eller hvor der viser sig Vanskeligheder ved at faa Korn. Den højtærede Minister sagde, at hvis man skulde importere Korn i større Stil, vilde det i Virkeligheden være at paa tage sig at skaffe det nødvendige Brødkorn her til Landet. Ja, det er rigtigt, men naar Forholdene er, som de er, at de private Importører ikke er i Stand til at sælge Korn til en rimelig Pris — thi 24 Kr. pr. Td. Rug kan ikke betegnes som en rimelig Pris, og Landmændene erklærer, at de for Tiden ikke er i Stand til at tærse Rug og altsaa ikke kan bringe deres Rug frem paa Markedet —, synes jeg, at der kun er een Vej at gaa, nemlig at Regeringen indkøber Korn i endnu større Mængde end tidligere, og at de Ladninger, som er ankommet, kommer ud paa Markedet. Dette, tror jeg, vilde i en ganske betydelig Grad medvirke til, at Priserne paa Brødkorn gik ned.

Niels Petersen: I det Svar, som den højtærede Trafikminister gav paa min Opfordring til ham om at tage Andragendet om en Udvidelse af Hundested Havn til Følge, fremkom han med en Bemærkning om, at han syntes, at det lokale Tilskud paa 50,000 Kr., der kan tilvejebringes, var for ringe i Sammenligning med Statstilskuddet. Jeg er ikke enig med ham heri. Det forekommer mig, at et lokalt Tilskud paa 50,000 Kr. maa siges at være et efter Omstændighederne, navnlig naar Hensyn tages til Fiskernes økonomiske Kaar, meget anseligt Tilskud, selv om ogsaa Statstilskuddet andrager 300,000 Kr. Ministeren udtalte selv, at han ikke var blind for, at Fiskerihavne nødvendigvis maa kræve et forholdsvis større Tilskud end andre Havne, og i Sammenhæng hermed ytrede han, hvad ikke kunde andet end glæde mig, at Fiskeriet er et Erhverv, som det nok kan betale sig at ofre Penge paa. Jeg haaber derfor, at Spørgsmaalet om Størrelsen af det lokale Tilskud ikke skal volde Vanskeligheder, at det ikke skal foranledige nogen Forsinkelse af den saa haardt tiltrængte Udvidelse af Hundested Havn. Men jeg beklager, at den højtærede Minister ikke gav noget bestemt Løfte om, at han i hvert

Fald næste Aar vilde søge Bevilling til Udvidelse af Hundested Havn. Han erkendte, at Turen maatte komme til Hundested, men han antydede desværre Muligheden af, at Hundested kunde komme til at vente ikke blot til næste, men til det følgende Aar. Jeg vil indtrængende opfordre den højtærede Minister til at afkorte Ventetiden. Forholdene ved Hundested Havn er, som jeg nærmere udviklede, da jeg første Gang havde Ordet, saa slette, at man her med fuld Ret kan sige, at en Forbedring, en tidssvarende Udvidelse af Haven, er paatrængende nødvendig.

P. E. Hansen: Ved denne Finanslovbehandling mærker man i flere Henseender, at vi befinder os under Forhold, der afviger fra de sædvanlige. Man mærker det f. Eks. ved, at der i Aar stilles saa faa Krav til Statskassen som maaske ingen Sinde før. Heller ikke har der i Aar fundet saadanne Opgør Sted mellem Partierne, som man saa ofte før har været Vidne til, hvorfor Forhandlingerne ogsaa har været ret fredelige. Følelsen af, at Sammenhold i Nationen er nødvendig, har ogsaa præget de forløbne Forhandlinger her i Tinget. Imidlertid har det ikke kunnet undgaas, at enkelte Medlemmer ikke har kunnet modstaa Lysten til at strejfe ind paa det partipolitiske. Jeg synes nu ikke, at Tiden er inde til at komme ind paa det, der ligger Partierne imellem. Lysten og Trangen til et saadant Opgør bør vi gemme til et senere Tidspunkt. I Anledning af de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), vil jeg dog sige, at jeg synes, at man ikke bør stikle til dette eller hint Parti, fordi det i Forstaaelse af Tidens Alvor paa enkelte Punkter afviger ved sine Afstemninger fra de Standpunkter, det under almindelige Forhold før har indtaget, thi derved viser et saadant Parti en Resignation og et Sammenhold, som man bør paa-skønne, og som den nuværende alvorlige Situation opfordrer os alle til i højeste Grad at udvise.

Det af flere ærede Medlemmer af dette høje Ting udtalte Ønske om at faa nogle af de ældste Aargange af Sikringsstyrken hjemsendt deler jeg. Naar man kommer ud til Befolkningen, det være sig i By eller paa Land, møder det Spørgsmaal en stadig: Kan vi ikke snart faa nogle af de indkaldte Soldater hjem? Skal hele den Styrke, der nu er inde, blive liggende inde hele Vinteren? Og der fremdrages mange Eksempler paa Hjem, som snart vil gaa helt til Grunde, saafremt ikke Forsørgeren af Hjemmet eller